

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1a-762/15

Judecătoria x

Judecător x

DECIZIE

În numele Legii

02 decembrie 2015

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată	Angela Revenco
Judecători	Ghenadie Liulca, Eduard Rățoi
Grefier	Eugen Șciurovski

Cu participarea:

Procurorului	x
Avocatului	x
Interpretului	x

a judecat în ședință publică, în ordine de apel, apelul inculpatului x declarat împotriva sentinței judecătorei x din 28.05.2015, prin care:

x, născut la 19.08.1993, originar și locuitor al x, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii medii speciale, celibatar, nesupus serviciului militar, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale,

a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) CP, și în baza acestei legi i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 1 (un) an.

În temeiul art.90 CP executarea pedepsei aplicate în privința lui x a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

În privința lui x a fost aplicată măsura preventivă sub formă de obligarea de nepărăsire a țării pînă la intrarea în vigoare a sentinței.

Acțiunea civilă înaintată de către x a fost admisă integral.

Din contul lui x în beneficiul Mariei Marinciuc a fost încasată suma de 32600 (treizeci și două mii șase sute) lei cu titlu de prejudiciu material.

Termenele de judecare a cauzei:

-în instanța de fond cauza s-a aflat de la 30.04.2015 pînă la 28.05.2015;

-în instanța de apel cauza s-a aflat de la: 09.06.2015 pînă la 02.12.2015.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Adoptînd sentința în cauză prima instanță a reținut, că x, în perioada lunilor mai - iulie 2013, aflîndu-se în x, avînd scopul de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, motivînd prin faptul că, are nevoie de bani pentru achitarea amenzilor, a obținut de la minora x, anul nașterii 23.02.1996, mai multe bijuterii din aur și anume un inel din aur în preț de 10000,00 lei; un inel din aur cu piatră albă în preț de 2500,00 lei; un inel din aur cu zugrăveală sub forma unei spirale în preț de 2300,00 lei; o brățară din aur în preț de 3000,00 lei; o pereche de cercei din aur în formă rotundă în preț de 1800,00 lei; o pereche de cercei din aur în preț de 2000,00 lei; un lăntisor din aur în preț de 5000,00 lei; un pandantiv din aur în preț de 2000,00 lei și două telefoane mobile, ambele în preț de 4000,00 lei, bunuri pe care le-a însușit, astfel cauzîndu-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 32600 lei.

Instanța de fond a pronunțat sentința în cauză.

La data de 03.06.2015 inculpatul x nefiind de acord cu sentința, a contestat-o cu apel, solicitînd casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei soluții de achitare în privința sa, întrucît nu este vinovat în comiterea infracțiunii incriminate. În argumentarea cerințelor formulate apelantul a indicat, că sentința primei instanțe este ilegală, deoarece a fost bazată doar pe presupuneri. Susține, că au fost două cazuri cînd la propunerea părții vătămate, împreună au vîndut două obiecte din aur, inițial un inel din aur și ulterior o pereche de cercei din aur, iar banii i-au cheltuit împreună. Susține, că martorii audiați pe caz nu au indicat direct asupra sa, iar declarațiile acestora rezultă din spusele părții vătămate, fiind neveridice. Indică, că la materialele cauzei nu este prezentă nici-o probă care ar demonstra vinovăția sa în fapta incriminată.

Partea vătămată x, fiind înștiințată despre locul, data și ora examinării cauzei, nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a anunțat despre eventuala imposibilitate de a se prezenta. Ascultînd opinia părților în proces, ținînd cont că în cadrul ședinței interesele părții vătămate sunt reprezentate de către reprezentantul acesteia desemnat prin procură, x, Colegiul a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acesteea.

În fața instanței de apel inculpatul x și apărătorul acestuia, x au susținut apelul declarat în interesele inculpatului și au solicitat admiterea cererii pe toate motivele și argumentele invocate, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare a inculpatului de sub învinuirea formulată în baza art.190 alin.(2) lit.c) CP.

Reprezentantul părții vătămate, x a pledat pentru menținerea în vigoare a sentinței ca fiind una legală și întemeiată.

Procurorul x a considerat, că pe caz nu s-au stabilit temeiuri de casare a sentinței, aceasta urmînd a fi menținută fără modificări, iar apelul declarat în interesele inculpatului urmează a fi respins ca nefondat. A indicat că instanța de judecată a apreciat corect toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei prin prisma probelor prezentate și cercetate.

Verificînd apelul declarat la caz în raport cu materialele cauzei prezentate spre examinare și prevederile legii, ascultînd părerile participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia, că respectivul apel urmează a fi respins ca nefondat, respectiva soluție fiind adoptată în conformitate cu prevederile art.415 alin.(1), pct.1), lit.c) CPP, potrivit căroră *"Instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: ...respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: ...apelul este nefondat"*.

La fel, Colegiul reține și dispozițiile art.414 alin.(1) CPP, potrivit căroră *"Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii contestate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricăror noi probe prezentate instanței de apel"*.

Colegiul penal consideră, că judecînd cauza penală instanța de fond în conformitate cu prevederile art.101 CPP a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, precum și privitor la încadrarea acțiunilor inculpatului x în baza art.190 alin.(2) lit.c) CP.

Făcînd o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma probelor acumulate pe caz și cercetate în cadrul ședinței de judecată, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate.

În acest sens, instanța de fond întemeiat a bazat sentința de condamnare pe declarațiile: părții vătămate x (f.d.153); reprezentantului legal al părții vătămate, x (f.d.155); declarațiile martorului x(f.d.158-160); martorului x (f.d.156-157).

În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel părțile la proces nu au prezentat probe noi, însă procurorul a solicitat verificarea și aprecierea

probelor deja anexate la materialele cauzei, întru confirmarea vinovăției inculpatului x în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) CP CP, astfel făcînd trimitere la procesul verbal de sesizare despre săvîrșirea sau pregătirea pentru săvîrșirea infracțiunii, din 03.12.2013 (f.d.12); cererea x din 25.12.2013 prin care solicită de a fi recunoscută în calitate de parte vătămată în cadrul procesului penal (f.d.13); ordonanță, din 25.12.2013 de recunoaștere a x în calitate de parte vătămată (f.d.14-15); procesul verbal, din 25.12.2013 de audiere a părții vătămate x (f.d.16-17); ordonanță, din 25.12.2015 de recunoaștere a x în calitate de reprezentant legal al părții vătămate x (f.d.18-19); ordonanță, din 26.12.2013 privind ridicarea de la reprezentantul legal x a copiilor buletinului de identitate pe numele x și x, trei poze foto, procura nr.11241 și telefonul mobil de model "Nokia" de culoare neagră (f.d.21); proces verbal din 26.02.2013 de ridicare a copiei buletinului de identitate pe numele x, x, trei poze foto pe care se observă telefonul mobil de model "Nokia" cu textul SMS pe display, și originalul procurii (f.d.22); ordonanță din 02.01.2014 privind recunoașterea drept corp delict a telefonului mobil "Nokia" și imaginile foto, copia buletinelor de identitate și procura (f.d.22"a"-23); procură din

26.12.2013 prin care x o împuternicește pe x de a o reprezenta în instanțele judecătorești (f.d.26); cererea x, din 24.01.2014 privind recunoașterea sa în calitate de reprezentant legal al părții vătămate (f.d.27); ordonanță, din 24.01.2015 de recunoaștere a x în calitate de reprezentant legal al părții vătămate (f.d.28-29); proces verbal de audiere a martorului x, din 24.01.2014 (f.d.30); cererea x, din 27.01.2014 privind recunoașterea ei în calitate de reprezentant legal al martorului (f.d.31); ordonanță, din 27.01.2014 de recunoaștere în calitate de reprezentant legal al martorului (f.d.32); proces verbal din 24.01.2014 de confruntare între x și x (f.d.46-47); proces verbal, din 24.01.2014 de confruntare între x și x (f.d.48); raportul ofițerului de investigație x, din 29.01.2014 (f.d.51); extras din Registrul de Stat al Populației, pe numele lui x (f.d.52); caracteristica eliberată pe numele lui x, de către administrația publică locală a x (f.d.54); certificatul eliberat de către administrația publică locală a s.x, r.x, prin care se confirmă că viza de domiciliu a lui x este înregistrată în s.x, r.x, însă nu locuiește pe teritoriul satului (f.d.55); certificat eliberat de către ÎMSP ”Spitalul Raional Rîșcani”, prin care se confirmă că x la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află (f.d.57); raportul, din

18.01.2015 al ofițerului de urmărire penală, x, prin care se aduce la cunoștință că x a refuzat de a semna citația pentru data de 18.01.2014, ora 13.00 pentru a fi audiat în calitate de bănuیت (f.d.58); revindecarea eliberată pe numele lui x (f.d.61); proces verbal, din 18.01.2014 de audiere în calitate de bănuیت a lui x (f.d.65-66); proces verbal, din 24.01.2014 de audiere suplimentară a bănuیتului x (f.d.67); proces verbal, din 31.03.2014 de audiere a învinuitului x (f.d.83); cerere de chemare în judecată înaintată de către x către x privind repararea prejudiciului patrimonial în valoare de 32600 lei (f.d.143); declarațiile părții vătămăte x(f.d.153-154); declarațiile reprezentantului legal al părții vătămăte, x (f.d.155); declarațiile martorului x (f.d.156-157); declarațiile martorului x (f.d.158-160); declarațiile martorului x (f.d.162); declarațiile martorului x (f.d.163); declarațiile martorului x (f.d.164-165); declarațiile martorului x (f.d.166-167); declarațiile martorului x (f.d.168-169); declarațiile inculpatului x (f.d.170-171).

În opinia Colegiului penal, faptele incriminate inculpatului x și-au găsit confirmare prin prisma probelor prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, or, partea vătămăte x fiind interogată în instanța de judecată a declarat, că *în luna mai 2013*

a făcut cunoștință cu x, iar pe parcursul întâlnirilor ultimul i-a spus că are de achitat o amendă și a rugat-o să-i dea inelul ei pentru a fi gajat în acest scop. Peste câteva zile l-a rugat pe x să-i întoarcă inelul, însă acesta i-a spus că pentru a întoarce inelul are nevoie de bani sau alte lucruri din aur, ultima dându-i și alte obiecte din aur, printre care o brățară, trei inele, două perechi de cercei, un lăntișor, un pandantiv și două telefoane mobile. x a explicat, că de la început nu a povestit nimănui despre cele întâmplate, însă ulterior i-a povestit vecinei sale, x. Nu s-a adresat inițial la organele de drept din motiv că îl credea pe x, care îi spunea să mai aștepte puțin timp, promitea că îi va întoarce aurul. Mamei și bunicăi sale, le-a povestit despre cele întâmplate abia la sfârșitul lunii august – începutul lunii septembrie.

În coroborare cu declarațiile părții vătămate vin și declarațiile x și x, potrivit cărora, x a dobândit de la x obiecte din aur: trei inele, o brățară, două perechi de cercei, un lăntișor, un pandantiv și două telefoane mobile, iar ulterior fiind telefonat de cătrex și soțul acesteia, li-a spus că va întoarce aurul și telefoanele pe care le-a gajat, o parte din acestea fiind recuperate, iar ulterior nu mai răspundea la apelurile telefonice.

Astfel, din declarațiile părții vătămate și a martorilor rezultă, cu certitudine, că x a intrat în posesia obiectelor, dobândindu-le prin înșelăciune și abuz de încredere de la x, promițându-i de fiecare dată că i le va întoarce.

Declarațiile nominalizate perfect coroborează cu ordonanța din 02.02.2014 privind recunoașterea drept corpuri delictive a copiei buletinului de identitate pe numele x și x, trei poze foto, procura și telefonul mobil de model "Nokia". Din pozele foto se observă textul mesajului SMS recepționat la data de 06.10.2013 de la numărul de telefon mobil x, potrivit acestui text persoana explică modul de recuperare a aurului gătat, promite că la data de 16 va fi în x și de data aceasta nu-i va dezamăgi. De asemenea cu ansamblul probatoriu nominalizat supra coroborează procesul verbal, din 24.01.2014 de confruntare între x și x, potrivit căruia, x a declarat, că nu a discutat niciodată la telefon cu x și cu mama x, deși nu a negat faptul, că cartela SIM cu numărul 069879673 îi aparținea, însă a relatat, că de mai mult timp a pierdut-o, iar la moment utilizează altă cartelă SIM.

În instanța de fond, martorul x a declarat, *că cunoaște din spusele x, că x a luat de la aceasta obiecte din aur pentru a le gaja și a-și rezolva*

problemele, deoarece avea nevoie de bani. A specificat, că într-o zi când se plimba cu x, a venit x și ea personal a văzut cum x a scos din buzunar o pereche de cercei și i-a transmis lui x, iar ulterior, la o altă plimbare a văzut cum aceasta i-a transmis inelul de logodnă.

Colegiul penal, din cuprinsul cererii de apel constată, că apelantul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, indicînd că toate declarațiile izvorăsc din declarațiile x. Cu referire la argumentul enunțat Colegiul menționează, că conform art.101 alin.(2) CPP, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, iar în opinia instanței de apel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare.

Necătfînd la faptul, că inculpatul x, atît în instanța de fond, cît și în cea de apel a pledat pentru achitarea sa de sub învinuirea formulată, Colegiul penal la fel ca și instanța de fond consideră, că prin probele indicate, care au fost puse la baza sentinței, se confirmă incontestabil vinovăția inculpatului x în comiterea infracțiunii incriminate, combatîndu-se versiunea acestuia despre nevinovăția sa.

Instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile lui x, prin care acesta neagă faptul obținerii prin înșelăciune și abuz de încredere de la x a mai multor bijuterii din aur și a două telefoane mobile, întrucît respectivele declarații vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate x, reprezentantului legal al părții vătămate x și a martorilor x, x, precum și cu probele scrise ale cauzei, care coroborează reciproc și nu prezintă îndoieli de veridicitate.

Colegiul penal consideră, că probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrează în deplină măsură vinovăția inculpatului x în cele stabilite de către instanța de fond.

Depozițiile inculpatului, precum că nu a comis acțiunile criminale imputate, Colegiul la fel ca și instanța de fond le consideră declarative, lipsite de careva temeii, fiind doar un mijloc de apărare al inculpatului, depuse în scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă.

Deci, prima instanță just a încadrat acțiunile inculpatului x în baza art.190 alin.(2) lit.c) CP, vinovăția acestuia fiind constatată în baza ansamblului de probe administrate și cercetate de către instanță, sentința adoptată fiind legală în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului.

Colegiul penal ține să menționeze, că instanța de fond constatînd ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpatul x, prevăzută de art.190 alin.(2) lit.c) CP, a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 2 (doi) ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 (un) an, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 1 (un) an.

Potrivit art.61 CP, "*Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și a altor persoane*".

Ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 CP, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia.

În opinia Colegiului penal, la stabilirea și aplicarea pedepsei inculpatului x instanța de judecată a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art.61, art.75 CP, aceasta fiind stabilită corespunzător gravității faptelor și personalității inculpatului, în raport cu pericolul social concret al faptei comise și atitudinea procesuală pe care a avut-o inculpatul pe parcursul judecării cauzei.

Colegiul penal consideră, că instanța de fond constatînd ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpat, i-a stabilit lui x pedeapsa în limitele sancțiunii Legii aplicate, măsura de pedeapsă stabilită de către instanță fiind adecvată faptei comise de el, totodată ținîndu-se cont că inculpatul pentru prima dată a comis fapta infracțională, la locul de trai se caracterizează pozitiv, iar prin aplicarea

suspendării condiționate a executării pedepsei inculpatul va putea fi corectat și reeducat.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia, că argumentele cererii de apel sunt neîntemeiate, din care motiv apelul urmează a fi respins, iar sentința ca fiind legală și întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, urmează a fi menținută fără modificări.

În temeiul art. 415 alin. (1), pct. 1) lit. c) CPP, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Apelul inculpatului x declarat împotriva sentinței judecătorești x din 28.05.2015 pe cazul penal în privința lui x, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 (treizeci) zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Adoptată și pronunțată public la 02.12.2015.

Dispozitivul deciziei motivate pronunțat în ședință publică la XXXXXXXXXX, ora 10.00.

Președintele ședinței:/semnătură/ Judecător:/semnătură/ Judecător:/semnătură/